

Z DNI PRZEŁOMU. CO SIĘ DZIAŁO W BIAŁYMSTOKU¹

Tego wtorku załoga niemiecka w Białymstoku wyłoniła z pośród siebie radę żołnierską, do której zaproszono również delegację miejską. Jednocześnie w samo południe żołnierze porzucili warty na kolei, pozostawiono na łasce losu ogromne magazyny. Oczywiście na magazyny i składy rzuciła się miejscowa ludność, przeważnie żydzi. Zaczęła się grabież...

Nadjechał pociąg na stację. Wśród pasażerów znajdował się pułkownik Kuczewski, b. dowódca brygady 3-ej dywizji polskiej². Zwrócono się do niego o zorganizowanie obrony składów i dworców. P. Kuczewski skorzystał z gromadki ochotników, jadących z Wilna do Warszawy i na czele 10 z nich razem z garstką miejscowych kolejarzy uderzył na rabusiów. Ci zaczęli strzelać z rewolwerów...

Wówczas pułk. Kuczewski przy pośrednictwie pułk. Żołądkowskiego³, dow. oddz. sanitarn., zwrócił się do niemieckiej rady żołnierskiej z prośbą o broń. Niemcy dali natychmiast 100 karabinów. Zaczęło się organizowanie straży zbrojnej. Kierownictwo jej nad dworcami objął pułk. Kuczewski, a ogólne nad miastem kapitan Tarasiewicz⁴.

Do wieczora tego dnia były już porozstawiane warty i rozesłane po mieście patrole zbrojne.

Białystok znalazł się rękach polskich.

Pułk. Kuczewski przed odjazdem do Warszawy dowództwo straży nad dworcami złożył w ręce kapitana Markiewicza⁵.

Niemcy, widząc, że miasto już jest opanowane przez Polaków, dobrowolnie zaczęli składać broń i znosić amunicję. Zająć żadnych nie było. Do rana z 12 na 13 organizacja straży zdołała już uzbroić 500 ludzi. Liczba ochotników wzrasta z każdą godziną, dzięki kap. Tarasiewiczowi, który stoi na czele miejscowego związku Polaków.

Wysłano we środę oddziały zbrojne na linie kolejowe dla obrony 3 stacji pobliskich⁶.

Chodzą pogłoski, że żydzi mają rozpocząć walkę o odebranie Polakom miasta. Mieszkańcy Białegostoku z niewypowiedzianym utęsknieniem czekają na pomoc z Warszawy. Czekają na nią również organizatorowie tymczasowej obrony, ponieważ chcą natychmiast władzę nad miastem przekazać rządowi polskiemu.

Źródło: „Kurjer Warszawski”, 1918, nr 316 (wydanie poranne), s. 3-4.

---

¹ Pisownia tekstu źródłowego jest zgodna z oryginałem.

² Płk Adolf Kuczewski.

³ Mjr Alfred Żołątkowski.

⁴ Kpt. Józef Tarasiewicz.

⁵ Kpt. Stanisław Markiewicz.

⁶ Chodzi tu zapewne o dwa dworce kolejowe w Białymstoku i jeden w Starosielcach.